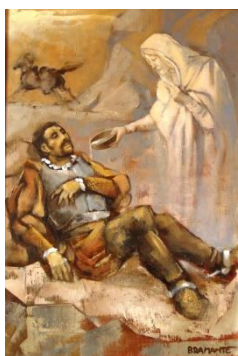

Rzym, 16.11.2019
Prot. N. PG046/2019

ŚWIĘTO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, PATRONKI NASZEGO ZAKONU SZPITALNEGO

Moi drodzy Bracia, Współpracownicy i Członkowie Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego

W trzecią sobotę miesiąca, 16 listopada, będziemy obchodzić w Zakonie święto naszej Matki, Najświętszej Maryi Panny - Patronki Naszego Zakonu i naszej Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego. Z tej okazji pragnę przesłać Wam moje najserdeczniejsze życzenia, a także zachęcić do obchodów tego święta z radością oraz do jego odpowiedniego przygotowania.

Od czasów św. Jana Bożego, Najświętsza Maryja Panna, „*Zawsze Czysta*”, niezmiennie zajmowała centralne miejsce w życiu Zakonu. Obraz Bramante, który widzicie tu obok, przypomina nam o wsparciu i opiece Maryi, okazanej św. Janowi Bożemu, gdy był żołnierzem w Fuenterrabía (Hiszpania). Także i dziś, nadal czujemy szczególną opiekę Naszej Matki, którą uznajemy za *Królową Szpitalnictwa*. Nadal towarzyszy naszej Rodzinie, ucząc nas swoim przykładem jak praktykować szpitalnictwo i odnawiać je w każdym historycznym momencie, podobnie jak czyniła to otaczając swoją matczyną miłością św. Jana Bożego.

Nowe sześćciolecie, podobnie jak poprzednie, pragnę powierzyć opiece Matki Bożej, naszej Patronce, aby w nadchodzących latach prowadziła całą Rodzinę Szpitalną św. Jana Bożego w taki sposób, abyśmy w oparciu o kierunki działania Kapituły Generalnej i wskazówki Papieża Franciszka zawarte w jego orędziu do Zakonu, mogli wiernie odpowiedzieć na wyzwania, które przed nami stoją, odnawiając szpitalnictwo zgodnie ze stylem św. Jana Bożego.

W pierwszym tygodniu października, jak co roku, odbyło się w Rzymie Spotkanie Wyższych Przełożonych Zakonu. Zgodnie z deklaracjami ostatniej Kapituły Generalnej, głównym tematem, który omawialiśmy, była: *prewencja oraz ochrona osób bezbronnych*. Jest to trudna i smutna sprawa dla ofiar - dla osób, które doświadczyły nadużyć lub były wykorzystywane. Jest to również bolesne z powodu tych, którzy dokonują nadużyć, zwłaszcza gdy ma to miejsce w instytucjach i miejscach, w których oczekuje się ochrony i opieki. Dzieje się to we wszystkich sferach społecznych, niestety także w Kościele i w dziełach życia konsekrowanego.

Na Spotkaniu odnieśliśmy się również do wezwania, które kieruje do nas społeczeństwo i Kościół, wzywając do poszanowania stworzenia, Ziemi i środowiska. Papież Franciszek już w 2015 r. w swojej encyklice „Laudato Si”, wzywał nas do dbania o Ziemię, poprzez to, co papież nazywa *ekologią integralną, która wyraźnie obejmuje wymiar ludzki i społeczny* (por. 137). Kryzys ekologiczny jest wezwaniem do głębokiego wewnętrznego nawrócenia, bowiem ... *brakuje nawrócenia ekologicznego, które wiąże się z przeżywaniem powołania jako obrońcy dzieła Bożego, co nie jest czymś opcjonalnym, ani też drugorzędnym elementem doświadczenia chrześcijańskiego* (por. 217). Zaangażowanie musi być na poziomie osobistym, na poziomie wspólnotowym, dzieł apostoelskich i ostatecznie całego Zakonu. Ostatnia Kapituła Generalna w swoich deklaracjach zachęca nas do zaangażowania się w propagowanie szacunku i troski o stworzenie. Zarząd Generalny chce promować to uwrażliwianie w całym Zakonie.

Moi drodzy bracia, są to więc dwie bardzo ważne i aktualne kwestie, które obligują całą naszą Rodzinę Szpitalną do tego, by na nowo odczytać *szpitalnictwo św. Jana Bożego*. Nasza misja apostoelska staje dzisiaj przed wezwaniem i zobowiązaniem do *opieki nad stworzeniem*, w myśl encykliki „Laudato Si” oraz do *opieki, prewencji i ochrony osób bezbronnych*, którymi są wszyscy pacjenci, którymi zajmujemy się w naszych dziełach, osoby które przychodzą do nas w poszukiwaniu zdrowia, pokoju, miłości, miłosierdzia i bezpieczeństwa, czyli: szpitalnictwa.

Odnowa szpitalnictwa, mając przed oczami oba wezwania, oznacza *aktualizowanie i dostosowanie naszej misji, odpowiadając na wyzwania, które dziś się przed nami pojawiają*. Z pewnością nie jest to proste, wymaga nawrócenia, przemiany i zaangażowania, rezygnacji z pozycji obronnych i umieszczenia w centrum, jak to robił św. Jan Boży, osób potrzebujących, szczególnie najbardziej bezbronnych, tych którzy są ofiarami złego traktowania i wszelkich innych rodzajów zaniedbań lub nadużyć, ponieważ każde nadużycie zawsze jest zaprzeczeniem i sprzeniewierzeniem się charyzmatowi szpitalnictwa, do realizowania którego zostaliśmy powołani. Musimy zachęcać do odpowiedniej formacji braci i współpracowników, a także opracować niezbędne zasady, protokoły i procedury we wszystkich prowincjach i dziełach, w których ich jeszcze brak, aby zapewnić wszystkim bezpieczeństwo.

W tej trudnej drodze towarzyszy nam Matka Boża, nasza Patronka. Inspiruje nas, abyśmy zawsze dbali o Jej najbardziej bezbronne dzieci. Będzie zawsze nam towarzyszyć i poprowadzić w budowaniu zdrowszego i bezpieczniejszego, bardziej przyjaznego i braterskiego świata dla każdego człowieka. Zawsze się do Niej uciekamy. W niej znajdziemy pokój, miłość i nieustanną inspirację, by podążać za wezwaniem Jej Syna, przypominając sobie słowa z wesela w Kanie: *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie* (por. J 2,1-11).

Życzę wszystkim, w imieniu własnym i całej Rodziny Szpitalnej z Kurii Generalnej, radosnego święta Najświętszej Maryi Panny, Patronki naszego Zakonu. Niech błogosławi Ona naszemu ukochanemu Zakonowi, chorym i wszystkim członkom Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego.

Z braterskimi pozdrowieniami

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny